Motion

1975/76: 2342

av herr Torwald m. fl.
med anledning av propositionen 1975/76:145 om ändrade regler för bostadstillägg

Hyresgästernas riksförbund hävdar i sitt remissyttrande, att relationen mellan inkomst och hyra, dvs. hyresprocenten efter bidrag, bör vara

lägre ju fler barn som finns i hushållet,

lägre för hushåll med två vuxna än för hushåll med en vuxen samt

lägre ju lägre inkomsten är.

Man konstaterar också, att utredningens förslag inte uppfyller dessa villkor. För vår del kan vi bara konstatera, att inte heller propositionens förslag gör detta.

Familj och rätt har i sitt remissyttrande varit inne på liknande tankegångar och även föreslagit vissa ändringar för att uppnå en bättre tingens ordning.

Vi har inget att erinra mot att nedre hyresgränsen fastställs till 350 kr. per månad för såväl makar som ensamstående. Vi accepterar likaledes att övre hyresgränsen fastställes till 700 kr. för makar utan barn och till 600 kr. för ensamstående utan barn. Vi finner det däremot ologiskt och stötande att övre hyresgränsen för barnfamiljerna föreslås bli densamma för såväl fullständiga familjer som där det endast finns en förälder. Vi menar, att man även i dessa fall bör ha en 100 kr. lägre övre hyresgräns för ensamstående. Därigenom skulle alltid makar med eller utan barn ha möjlighet till ett per år 960 kr. högre maximalt bostadstillägg än den ensamstående. Beloppen på sidan 85 i propositionen för ensamstående med 1 – 2, 3 – 4 och 5 eller flera barn skulle enligt vårt förslag ändras till 725 kr., 875 kr. respektive 1 025 kr.

Departementschefen framhåller att syftet med en inkomstprövning av bostadsbidragen är att anpassa bidraget till hushållens ekonomiska bärkraft. Vi finner i likhet med föreningen Familj och rätt, att propositionens förslag inte tillgodoser detta syfte. Tvärtom torde man kunna hävda, att förslaget direkt gynnar familjer med bättre bärkraft, eftersom man inte gör någon åtskillnad mellan familjer med en eller två vuxna. Vi är väl medvetna om att en millimeter-rättvisa knappast kan åstadkommas utan enorma administrativa kostnader. Men det bör dock utan ökade handläggningssvårigheter gå att ta några steg mot ett rättvisare system än det hitintills tillämpade och nu föreslagna. Även om den taxerade inkomsten är ett ytterst otillförlitligt instrument för att belysa familjens ekonomiska bärkraft, anser vi oss dock böra godkänna den taxerade inkomsten såsom en utgångspunkt för bedömningen av i vad mån bostadstillägg skall utgå eller inte. Men gränsen bör då vara olika beroende på om hushållen består av en eller två

vuxna. Vi föreslår, att skillnaden fastställes till 4 500 kr., dvs lika med det s. k. grundavdraget. Med de gränser vi här föreslår räknar vi med att de totala kostnaderna för bostadsbidragen skall hålla sig inom den i propositionen föreslagna ramen 2,1 miljarder. Genom vårt förslag skulle också den tendens till fingerat "särboende", som florerar i storstadsområdena kunna motverkas, eftersom det inte skulle bli lika ekonomiskt lönande som nu.

Vi föreslår nedan angivna gränser för fullt bidrag:

Ensamstående	23 500 kronor
Ensamstående med barn	29 500 kronor
Makar	28 000 kronor
Makar med barn	34 000 kronor.

Under hänvisning till vad vi ovan anfört hemställes

att riksdagen antar motionens här ifrågavarande förslag till ändrade regler för bostadstillägg.

Stockholm den 25 mars 1976

RUNE TORWALD (c)

OLLE ERIKSSON (c) i Ulfsbyn

KARL-ERIC NORRBY (c)